

Thiên Sứ Giữ Gìn Bạn Trên khắp Nẻo Đường!

Tôi bỏ rơi Đức Tin Công Giáo năm 12 tuổi khi bước chân vào ký túc xá. Mãn bậc trung học tôi ghi danh vào đại học bên Bỉ, bởi lẽ nơi vương quốc Bỉ sinh viên không cần qua kỳ thi tuyển hạch. Thế nhưng cũng chính nơi đây tôi rơi vào hố thẳm của mọi tệ nạn: hút thuốc, uống rượu, nghiện ma túy và bạn bè trai gái đủ loại .. Chưa hết. Tôi đi theo nhóm trẻ chuyên chơi mọi thứ âm nhạc cuồng điên.

Thời gian này xảy ra vụ đình công quan trọng nơi đại học Bỉ. Người ta đổ lỗi cho các sinh viên ngoại quốc chủ mưu. Tôi cảm thấy vô cùng tức giận trước lời kết tội bất công. Không biết tỏ lộ với ai, tôi trút nỗi hận thù vào THIÊN CHÚA. Tôi thưa với Ngài:

- Chúa không thể hiện hữu trong những điều kiện bi đát như thế này .. Vậy từ nay con không tin nơi Chúa nữa!

Kết luận xem ra hơi vội vã nhưng đích thật là dứt khoát và rõ ràng!

Từ đó càng ngày tôi càng lao mình vào các cuộc ăn chơi trác táng. Tôi bỏ bê việc học và dĩ nhiên thi rớt vào cuối năm thứ hai. Tôi bị bắt buộc ở lại lớp. Sau đó tôi thi rớt một lần nữa. Lần này tôi hiểu rõ mình đã "làm hỏng" một cái gì quan trọng trong cuộc đời. Tôi thu xếp hành lý và lên đường trở về Pháp. Thân phụ tôi rộng tay tiếp đón đưa con trai hoang đàng trở về với gia đình.

Tôi ghi danh vào đại học ở Marseille (Nam Pháp). Từ từ tôi tìm cách chinh đôn cuộc sống cho trật tự và quân bình hơn. Mỗi cuối tuần tôi về nhà cha mẹ. Cùng với gia đình tôi tham dự Thánh Lễ Chúa Nhật. Tôi tham dự cách hờ hững không mấy chú tâm. Rồi tôi đọc lại Kinh Thánh.

Một ngày trên đường đi đến đại học tôi bỗng ghé vào một nhà thờ. Tôi bước lên các bậc cấp mà không hiểu rõ lý do nào thúc đẩy mình. Vào nhà thờ, tôi đến trước Nhà Tạm và cầu nguyện như thế này:

- Lạy Chúa, nếu Chúa hiện hữu thật, xin Chúa hãy làm một cái gì đó cho con đi, bởi vì con, con không biết mình đang ở đâu, thuộc trạng thái nào.

Chỉ nói bấy nhiêu đó thôi rồi tôi ra khỏi thánh đường.

Thật ra lúc ấy nội tâm tôi đang bị bán-loạn bởi một “liên-hệ ngang-trái” mà tôi có trước đó trong quá khứ.

Đúng một tuần sau, tôi nhận lá thư báo cho biết ”liên-hệ” kia từ nay chấm dứt! Tôi thở phào nhẹ nhõm, trút được gánh nặng nghìn cân! Ngay chính lúc ấy, tôi nhớ lại lần viếng thăm nhà thờ tuần trước. Tôi tự nhủ:

- Lần đó, người khởi công làm một việc và người kêu xin Chúa một điều. Và một tuần sau, người nhận lá thư giải thoát người khỏi mọi ràng buộc.

Nghĩ xong lòng tôi cảm thấy vui sướng vô cùng. Tôi thân thưa cùng THIÊN CHÚA:

- Lạy Chúa, để sống trung thực với chính mình, con không thể làm gì khác hơn là tin vào Chúa!

Rồi tôi nói thêm:

- Con tin nơi Chúa và con xin chọn Giáo Hội Công Giáo làm Mẹ con.

Nói xong, tôi cất tiếng cười vang. Một niềm vui rộng lớn tràn ngập tâm hồn.

Ngay hôm ấy cuộc đời tôi chuyển sang khúc rẽ mới hoàn toàn đổi khác. Một sớm một chiều tôi từ bỏ các tính hư tật xấu: rượu-chè ma-túy chơi-bời phóng-túng. Kể từ lúc tôi Thưa Vâng cùng THIÊN CHÚA tôi như được tái sinh. Năm đó tôi tròn 22 tuổi. Tôi bắt đầu hưởng nếm niềm an bình khó tả. Năm sau, tôi tham dự tuần tĩnh tâm tại Foyer de Charité ở Château-de-Galaure.

Trong tuần tĩnh tâm tôi tìm được các giải đáp cho mọi vấn đề chính yếu cuộc đời tôi. Tôi gia nhập Nhóm Cầu Nguyện và trở lại với cuộc sống thiêng liêng. Thế nhưng phải ròng rã 10 năm trời tôi mới phá vỡ tất cả mọi góc rẽ xấu xa và tạo niềm quân bình đích thật.

Cuộc sống nghề nghiệp tiến triển tốt đẹp. Tôi tìm được việc làm với tư cách kỹ sư trong một Xưởng Kỹ Nghệ. Tôi lấy lại chỗ đứng trong gia đình. Song thân tôi hài lòng về cuộc sống mới của tôi.

Sau cùng tôi gặp người phụ nữ trở thành bạn đời của tôi. Nàng cũng hài lòng vì gặp người đàn ông nàng yêu mến. Chúng tôi thề hứa vĩnh viễn yêu nhau qua bí tích hôn phối cử hành nơi nhà thờ. Chúng tôi trở thành đôi vợ chồng ý hợp tâm đồng và nhất là, đôi vợ chồng cùng chia sẻ Đức Tin nơi THIÊN CHÚA Ba Ngôi trong Giáo Hội công-giáo duy-nhất thánh-thiện và tông-truyền .. Đến muôn đời chúng con ca vang lòng THƯƠNG XÓT bao la của THIÊN CHÚA.

(Chứng từ của ông Henri, người Pháp).

... Hỡi ai nương tựa Đấng Tối Cao và núp bóng Đấng quyền năng tuyệt đối, hãy thưa với Chúa rằng: "Lạy THIÊN CHÚA, Ngài là nơi con náu ẩn, là đồn lũy che chở, con tin tưởng vào Ngài". Chính Chúa gìn giữ bạn khỏi lưới kẻ thù giăng, khỏi tai ương tàn khốc. Chúa phù trì che chở, dưới cánh Người, bạn có chỗ ẩn thân: lòng Chúa tín trung là khiên che thuẫn đỡ. Bạn không sợ cảnh hãi hùng đêm vắng hay mũi tên bay giữa ban ngày, cả dịch khí hoành hành trong đêm tối, cả ôn thần sát hại lúc ban trưa. Dù tử hữu có ngàn người quy ngã, dù hai bên có chết cả vạn người, riêng phần bạn, tuyệt nhiên không hề hấn .. Bạn sẽ không gặp điều ác hại, và tai ương không bén mảng tới nhà, bởi chung Người truyền cho thiên sứ gìn giữ bạn trên khắp nẻo đường, và thiên sứ sẽ tay đỡ tay nâng cho bạn khỏi vấp chân vào đá. Bạn có thể giẫm lên hùm thiêng rắn độc, đạp nát đầu sư tử khùng long. Chúa phán: "Kẻ gắn bó cùng Ta sẽ được ơn giải thoát, người nhận biết danh Ta sẽ được sức phù trì. Khi kêu đến Ta, Ta liền đáp lại, lúc ngặt nghèo có Ta ở kề bên. Ta giải cứu và ban nhiều vinh dự, cho sống lâu, tuổi thọ dư đầy và hưởng ơn cứu độ Ta ban" (*Thánh Vịnh 91(90)*).

("Il a changé ma vie! Dieu je L'ai rencontré", Tome II, Éditions de l'Emmanuel, 2001, trang 87-93)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt